

PURSI

Suomalainen Pursesaura

3 / 2010

Lipunlasku pe 1.10.2010 klo 18.30

Tervetuloa Lipunlaskuun!

A&S Ravintolat ja Ravintola Saari toivottavat kaikki pursiseuralaiset tervetulleiksi perinteiseen Sirpalesaaren Lipunlaskuun pe 1.10. klo 19.00.

Ravintola Saari tarjoaa SPS:n jäsenille Lipunlaskun menuun 1/2 hintaan ja lisäksi tarjolla on erikoishintaisia juomia!

KAIKKI MUKAAN!

Lipunlaskun Menu

Syksyinen Aperitiivi

Alkupalapöytä & Pääruoka & Jälkiruoka

20 €/hlö (Lapset 10 € 4-12 v.)

Pöytävaraukset pe 24.9. mennessä:

p. (09) 7425 5566 / sales@asrestaurants.com

Nyt tuulta purjeisiin ja kaikki joukolla Lipunlaskuun!

– The Best of Summer by the Sea –

**Lämpimästi Tervetuloa
Hyvän Tuulen Saareen!**

toivottavat:

Anne & Sakari sekä koko Saaren tiimi

www.asrestaurants.com

PURSI

Suomalaisen Pursiseuran jäsenlehti

Vastaava päätoimittaja

Eero Mörä
Tarkk'ampujankatu 8 A 12,
00150 Helsinki
Matkapuhelin: 050-2682
eeromora@luukku.com

Ilmestymisaikataulu 2010

Nro	Aineistopvm	Ilmesty
4	15.10	vko 48

Painopaikka Painojussit Oy, Kerava
Painos 500 kpl

SUOMALAINEN PURSISEURA RY

Toimisto ja postiosoite

Kankurinkatu 7, 00150 Helsinki
Puhelin 050 342 2836
Faksi (09) 633 603
info@suomalainenpursiseura.fi
www.suomalainenpursiseura.fi

Sirpalesaaren kesätoimisto ja kilpailutoimisto. Puh. 050 329 7298.
Toimisto on avoinna Sirpalesaarella 28.9.2010 saakka ti klo 17-19.

Kankurinkadun toimisto on avoinna syyskuussa to klo 10-14 ja lokakuun alusta ti klo 17-19 ja to klo 10-14.

Pankkiyhteys:

Nordea 101830-76028
Viitenumero on aina annettava maksettaessa.

PURSI 3/2010

SISÄLTÖ

Nostot 2010.....	4
Nicetoimikunnan buffetti.....	5
Toimintaa talvella.....	5
Pohjoismaiset juniorimestaruus- kisat Sirpalesaarella	6
SPS:n avomerikisaajat ahkerina	
Tallinn-Racessa	9
Loimutimme lohta	10

SPS:n uusia jäseniä:

Kimmo Pöntiskoski
Risto Reijonen
Maiju Karhu
Kirsti Launis
Davide Lamparelli
Maiju Karsikas
Aaro Suonio
Timo Amberla
Ville Laaksonen
Reijo Rauvala
Janne Luntta
Olli Nuutila

Tervetuloa joukkoon!

*Kansikuva juniori-PM:n 21.-24.7.2010 lippurivis-
tö, kuva Satu Lehesmaa*

NOSTOT 2010

Nostot suoritetaan viikolla 36 - 39 siten, että viikoilla 36 ja 37 nostetaan kahdena iltana (ti, ke) ja viikoilla 38 - 39 kolmena iltana (ti, ke, to) alkaen n. klo 17 ja jatkuen tarpeiden ja olosuhteiden mukaan. Ensimmäinen nostopäivä on siis tiistaina syyskuun 7. päivänä. Viimeinen iltanostopäivä on 30.9. Tämän jälkeen nostetaan veneitä vielä kahtena lauantaina eli 2.10. ja 9.10. Muina aikoina sopimuksen ja hinnaston mukaan.

Telakan ilmoitustaululla on jokaiselle nostopäivälle oma listansa.

Listaan voi merkitä veneitä sen verran kuin listassa on rivejä. Ylimääräiset lisämaksusta resurssien salliessa.

Veneet on ilmoitettava listalle **viimeistään 2 päivää ennen nostopäivää**.

Nostojärjestyksestä päätetään ennen töiden aloitusta. Järjestys merkitään listaan kaikkien nähtäväksi.

Mikäli vene omistajasta riippuvista syistä ei ole ollut nostettavissa ilmoitettuna iltana on omistajan ilmoitettava se **uudestaan** jollekin myöhäisemmälle listalle.

Telakasta (tai säästä) aiheutuneet nostopäivien siirrot pyritään ilmoittamaan samana iltana sekä suullisesti että ilmoitustaululla.

Lisätietoja numeroista 0400 211100 /Jussi Auvinen ja 050 63780 / Pekka Markkanen.

Telakoinnin nopeuttamiseksi:

- * varmistu, että venepukkisi on kunnossa ja säätöruuvit herkistelyinä sekä tarvittavat työkalut, puutavara ym tarvikkeet ovat käsillä (ei esim. veneessä).
- * veneen kannella olevan irtaimiston on pysyttävä paikoillaan
- * aseta ohjailuköydet (**ilman solmuja, hakoja tms takertuvia osia**) paikoilleen.
- * keskeytä veneesi pesu siksi aikaa kun viereesi tuodaan toista venettä.

Telakoitavien veneiden on oltava riittävästi vakuutettuja. Seuralla ei ole nosto- tai telakointivahinkoja korvaavia vakuutuksia.

NOSTOHIHNOJEN SIOITUSKOHTIEN OSOITTAMINEN ON OMISTAJAN VASTUULLA.

Jos hihnat on nostoryhmän toimesta sijoitettu mielestäsi väärin, ilmoita siitä selvästi ennen noston aloitusta.

RIIPPUVAN TAAKAN ALLA LIIKKUMINEN JA OLESKELU ON HENGENVAARALLISTA. SEURAA NOSTOJA JA VÄISTÄ OMA-ALOITTEISESTI.

Nicetoimikunnan buffetti lokakuun viikonloppuina

Lämmin ja kuiva tupa, kuumaa juomaa ja herkullista syötävää.
Laajentunut tarjoiluvalikoima (mm. suoraan grillistä), vaihtelu virkistää
- perinteisiä ei kumminkaan ole poistettu =).

Tule vaihtamaan kesän kuulumisia ja pidä hetki taukoa veneen
talviteloille saattamisessa. Hinnoittelussa ei muutoksia.

(esim. juoma+leipä 3 €, juoma+pulla 2 €)

Buffetti avoinna lokakuussa la + su klo 11.30 - 14.50

2. ja 3.10.
9. ja 10.10.
16. ja 17.10.
23. ja 24.10.
30. ja 31.10.

TERVETULOA!

*Ystävällisin terveisin
SatÜ*

Toimintaa talvella:

TO 11.11.2010 klo 18 – 20 vierailu: Foreca

Miten merisääennustetta voi tulkita paremmin? Mitä pitää huomioida? Miten merisääennuste tehdään? Asiaa valottaa meille Forecan meteorologi.

Mukaan mahtuu 15 ensinnä ilmoittautunutta. Jos kiinnostuneita on enemmän, järjestetään toinen vierailu myöhemmin. Ilmoittautaudu siis ennakkoon: ane.sjoholm@mtv3.fi

Osoite: Tammasaarekatu 5 (Santa Maria –talo, HTC-talot), Ruoholahti.

Joulukuussa vierailu: purjeneulomo WB-Sails

Mikä on älypurje? Mitä muuta uutta ja mielenkiintoista purjemaailmassa tapahtuu? Reilusti aikaa omille kysymyksille.

WB-Sails on Lauttasaaressa: Itälahdenkatu 22bC.

Tarkista päivämäärä myöhemmin SPS:n nettisivuilta.

Tammikuussa vierailu: VTS

Millainen on Helsingin vesien ruuhka pahimmillaan? Miten ammattiliikennettä ohjataan? Miten purjehtijat käyttäytyvät?

Helsingin satamassa toimiva VTS (Vessel Traffic Service) seuraa ja ohjaa meriliikennettä onnettomuuksien välttämiseksi. Pääsemme mm. katsomaan reaaliaikaisista liikennetilakuvaa, joka perustuu tutka- ja AIS-informaatioon.

Osoite: Suomenlahden meriliikennekeskus, Katajanokanlaituri 4 B, K-6.

Tarkista päivämäärä myöhemmin SPS:n nettisivuilta.

Suurta urheilujuhlan tuntua.

Sirpalesaari, Suomalainen Pursiseura ja Pohjoismaiset juniorimestaruuskisat (21.-24.7) hellekesänä 2010

Alunperin Sirpalesaareen oli ennakoitu tulevaksi 29er luokka, E-jollat ja Laserit (4.7 ja Radial) eli noin 80 venettä. 29er-luokan osallistuminen peruuntui vähäisen osallistujamääränvuoksi, mutta saimmekin tilalle Zoom8 -luokan. Zoomeja oli n. 90 venettä, E-jollia n. 30 ja Lasereita n. 30, eli veneitä tulikin Sirpikseen tuplamäärä!

Helsinki Sail Racing Management (HSRM) oli valmistellut ja suunnitellut syksyn ja kevään aikana kisoja. Sakari Kaus-to oli SPS:n osalta vastuunkantajana. Eli iso osa työstä oli tehty jo etukäteen. Mutta kyllä puuhaa ja viimeistelyhommia, neuvotteluja ja jumppaamista riitti ihan viimetreillekin. Suihkukontti viemärointeineen ja vesiliitäntöineen saatiin (ei puhuta enää viimemetreistä vaan -milleistä) toimintakuntoon ja

vaateriin pienten ja hiukan suurempienkin vastoinkäymisten nujertamisen jälkeen.

Siinä vaiheessa kun 150 kevytvenettä on telakkakentällä ja lähtemässä yhtä aikaa vesille - kaikki konkretisoituu hiukan eri tavalla kuin suunnitelmia tehdessä. SPS:n Kai Kuusi ja Seppo Mäkinen sekä Tusse Tallberg rakensivat Sirpalesalmeen NJK:laisesta ponttoonilaiturista hienosti toimivan lisäslipin, jota ilman kaaos vesille lähtiessä olisi ollut peruuttamattoman kauhea!!

Pikku paniikin aiheutti tieto, joka tuli kisoja edeltävänä keskiviikkona, että ZOOM8 armada (ainakin tanskalaiset ja suomalaiset) saapuukin Sirpikseen jo perjantaina. (Itse olin kisoja edeltävän viikon leipätoivissa päivät. Työpaikallani on mahtavan hyvä ilmastointi, minkä ansiosta energiaa piisasi vie-

lä pukuhuoneiden rakentamiseen yötyönä.)

Kuten kaikissa tapahtumissa, joissa on selkeä aikataulutus, pullonkaulaksi muodostuvat saniteettitilat, rahvaanomaisesti siis VESSAT. Meinasi etukäteen mennä useankin kerran sisu kaulaan ratkaisuja mietittäessä, mutta aina löytyi joku ratkaisu. Kiitos hienon Sirpalesaareme, löysimme herrahenkilöille sopivan puskapissapaikan eli bio vessan kallion laelta katseilta piilossa. ”Kissanhiekkana” toimi luontoystävällinen puuhake ja puuceessä käytettävä hajunsyöjäpuru, toteutukseen saatiin Merikarhumainen lisävinkki kommodoriltamme Hetalta ja mieheltään Markulta. ”Viidakkoveitsellä” raivattiin polulta turha kasvillisuus pois niin saatiin kelpo polun pohja aikaiseksi. Ja polkuhan muuttui bulevardiksi trampatessa.

Ravintola Saari, loistava yhteistyökumppanimme, niin erinomaisen palvelun kuin joustavuudenkin saralla, tuli hätiin (sanan varsinaisessakin merkityksessä) ja avasi ovet jo 9.00. Vessojen lisäksi tarjolla oli kahvia ja purtavaa heti aamusta alkaen ja Racerunchia tarjottiin pitkin päivää. Kiitollista väkeä kävi vaihtelevasti, mittauspäivänä ennätyksellisesti. Mikko aikaisti ja lisäsi ajovuoroja sekä tyhjensi laiturit ajamalla ekstravuoroja niin aamulla kuin iltapäivälläkin. Hän hoiti jämpitisti vuoroliikenteen ja asiakkaat sujuvasti kisojen virallisella kielellä, englannilla toivottaen kohteliaasti ja tyylilleen uskollisena hyvät huomenet ja mukavat päivänjatkot.

Jälleen tuli huomatuksi, että yhteistyö on voimaa. Sirpiksessä kuumuutta paossa veneillään asuneet jäsenet auttoivat kiitettävällä tavalla kisajärjestelyissä ja -valmisteluissa: kantamisessa, karräämisessä, veneiden siirtelyssä, rakentamisessa ja raivaamisessa. Erikoisosaamista vaadittiin milloin missäkin ja hyviä vinkkejä saatiin eri tahoilta. Eikä hikipisaroita säästely.

Kohtuullisen pienellä vaivalla oli saatu kohennettua sauna- ja suihkutilojen ilmettä: Nicetoimikunta hankki uudet puupenkit ja muoviset ritilämatot saunaan ja suihkuun. Blueship Line hankki kiukaan, joten vaikka sauna odottaa ”oikeata” remonttia, on jo tänä kesänä voitu nauttia ihan erilaisesta viihtyvyydestä saunatiloissa. Kiitos Mikolle ylläpitävistä toimista ja seuran jäsenistölle ahkerasta buffetissa käynnistä!

Hienoja kestäviä uutuuksia oli myös kilpailutoimiston seinään saatu uusi kunnioitusta herättävän kokoinen ja siistin näköinen toimiva ilmoitustaulu. Siitä erityiskiitos Kaarion Ristolle, joka rakensi taulun alusta lähtien. Ilmoitustaulu on näkyvä ja pysyvä parannus.

Vaikka SPS:lla ei ollut ratavastuuta (piti olla 29er:eista), niin kilpailupäällikkömme Joel Kanervo oli joka päivä Optarikisoissa avustamassa lähtöaluksella. Busterimme avusti Optariharjoittelijoita (kadetteja) niiden kisassa kaikkina kolmena kisapäivänä. Kerttu Koskenniemi ja Eero Mörä kantoivat vastuuta toimimalla yhtenä merkkiveneenä.

Sakari Kausto ja Satu Lehesmaa vastasivat maaorganisaatiosta, ja saivat yllätyksekseen kisojen päättäjäpäivänä palkintojenjakotilaisuudessa tanskalaisteamilta hienon taulun kiitoksena - se oli upea ele heiltä (taulu on kilpailutoimiston seinällä).

Saaressamme vallitsi iloinen urheilujuhlan tuntu. Hienona detaljina täytyy mainita upeat Sirpalesaaren rantakalliot - mahtava luonnonauditorio!!! Ulkomaiset ja kotimaiset vieraamme käyttivät kalliokatsomoa hyödykseen. Ainoa harmi oli, että Sirpistä tuki-

Zoom8 slipillä

kohtanaan pitäneet veneet purjehtivat muilla Helsingin rata-alueilla kuin Sirpiksen edustan C-radalla. Mutta optarit (n. 200 venettä) purjehtivat aitiopaikalla meihin nähden.

Kaiken kaikkiaan oli riemastuttavaa olla järjestämässä junnukisoja ja päästä naut-

timaan mahtavasta tunnelmasta. Päällisin puolin tuntui siltä, että niin purjehtijat kuin huoltojoukot kuin järjestäjätkin nauttivat täysin siemauksin Pohjoismaisista Juniorimestaruuskisoista. Eikä kyllä ehkä vähiten eksoottisten sääolojen vuoksi. Trooppinen lämpö ja hyvin vaihtelevat tuuliolosuhteet (jokaiselle jotakin) olivat kyllä puolellamme. Tunnelmaa lisäsi varmasti myös se, että kaikki osallistuneet maat voittivat jonkun palkinnon. Pohjoismaiden lisäksi oli edustettuna poikkeusluvalla Viro, joka järjesti MM-kisat Zoom8-luokalle heti meidän kisojemme jälkeen.

Vaikka meidän järjestäjien päivät venyvätkin aivan ylipitkiksi - kummallista kyllä - taas tuntui siltä, että oppi paljon uutta ja kokemus oli todella avartava.

Vielä kerran kiitos kaikille teille SPS:laisille, jotka olitte apuna kisoja ennen, kisojen aikana ja kisojen jälkeen. Erityiskiitoksen ansaitsevat myös ravintolan Saaren henkilökunta, Auvisen Jussi, Sarvanteen Hannu ja vartijat, jotka soutivat yötyöläiset Suomen puolelle. Pahoittelut ettei kaikkien avulaiden nimiä välttämättä mainittu, mutta kiitokset kuuluvat yhtä lailla heille!

Satu Lehesmaa

Lisäslippi salmessa

SPS:n avomerikisaajat ahkerina Tallinn-Racessa

Hyvä seura on suuri, spontaani gastivälittäjä, kipparit luonnostelivat

Kun Helsinki-Tallinn-Racen osanottajaluettelot ilmestyivät, loksahdivat muutamien SPS:läisten suut auki: lähtölistalla oli seurasta kymmenen venekuntaa. Seuran kokoon nähden suhteellisen monta. Tulostaulua katsellessa hämmästyks muuttui riemuksi. SPS:n nimiin kirjautui eri luokista kolme ykkössijaa, yksi kakkonen ja suurimman, lähes 40 veneen LYS 2-luokan ”pistesija” kuutonen.

Tämän vuoden Helsinki-Tallinn-Race kilpailtiin lauhkean, mutta tiukan vastatuulen upeassa kuutamoyössä. Tarkkaa ajoa, sujuvaa etenemistä – kunnes Tallinnanlahdella vilu puri luihin sitä mukaa kun tuuli laantui.

Avomerikisan tapahtumat on nopeasti kerrottu. Tuuli toi kuin toikin kaikki maihin ja tuloslistat Eriksonin satamapuodin näyteikkunassa näyttivät Sirpalesaaren perspektiivistä aika mukavilta:

Matti Latvalahden Raita II:n, Pekka Niemen Arajetan ja Georg Gebhardin Adioksen ykkössijat omilla luokissaan olivat mainioita asioita. Cosa Nostran palkintosija suuressa LYS 2:ssa oli ehdottomasti ansiokas, mutta vähintään yhtä juhlavalta tuntui nähdä iltajuhlissa niin paljon oman seuran porukkaa.

Barcarole, Cosa Nostra, Lady, Sisu, Suna, Donna, Shere Khan... koska liikkeelle on saatu SPS:stä näin kirjava laivue, on päivänsevä, että jotain seurassa on ilmiselvästi tehty ihan oikein.

Missä on onnistuttu? Voiko seuralla olla jotain roolia jäsenistön kannustamisessa avomerikilpaan? Näitä pohdittiin SPS-po-

S/y Arajeta, kuvassa kippari Pekka Niemi sekä Paolo Casagrande ja lida Kämäri (kuva Kaisa Hakkarainen)

rukalla Piritan satamaan pystytetyssä juhlateltassa. Laiturit, hyvät kärryt ja asialliset huoltotilat ovat itsestäänselvyksiä, joista ei juuri puhuttu. Niiden sijaan keskustelu kääntyi seuratuohon sosiaaliseen puoleen.

Matti Latvalahti purjehti Tallinnaan Finnfire 33:llaan Mia-vaimon sekä Mian parin työkaverin kanssa. Tiimi nappasi luokkavoiton, mutta yhtä pätevän venekunnan kanssa, joka kisaan ei aina käy vaivatta. Matin toive seuralle tiivistyi yhteen sanaan: ”gastipörssi”. Myös Business LYS -voittajan Pekka Niemen mielestä on keskeistä, että seuralla on tarjota veneisiin gasteja ja halukaille gasteille veneitä.

Miten SPS voisi vastata kippareiden toiveeseen? Miten mahdollistaa sellainen pohinä, jonka lopputuloksena ihmiset hyppivät veneistä toisiin ja toistensa gasteiksi, kehittyvät siinä sivussa purjehtijoina ja samalla

kannustavat toisiaan menestykseen ja merimiestaitojen oppimiseen?

Kun veneet ja gastit löytävät toisensa, on hyöty molemminpuolinen. ”Paras tapa oppia purjehtimaan on osallistua gastina avomerikisoihin”, uskoo Niemi, joka vuosien varrella on johdattanut kisaprojekteissaan kymmeniä eri-ikäisiä ja -tasoisia purjehtijoita ja heidän lapsiaanakin kiinnostavaan harrastukseen. ”Mitä voi oppia, jos aina vain vaimon kanssa kahdestaan menee”, esittää Pekka tahallaan provosoivan kysymyksen.

Myös veneen omistajan kannalta oman kunnianhimon ja kukkaron mukaan mitoitettu kisaprojekti on palkitseva. Vaikka käsiin ei jäisi pokaalia, jäävät kuitenkin kokemus ja gasteilta opitut jipot. Ja kun veneen varustelu on kilpailua silmällä pitäen optimoitu, on kisan jälkeenkkin alla entistä merikelpoisempi ja turvallisempi vene, Pekka uskoo.

*Kaisa Hakkarainen
s/y Gurgin kippari
s/y Arajetan gast*

Loimutimme lohta upeassa kesäillassa

Kuvat: Steffi Sjöholm

Reilut kolmekymmentä SPS:n jäsentä kokoontui Sirpalesaareen nuotion ääreen kesäkuun alkupuolen torstai-iltana. Ideana oli loimuttaa lohta – ja hyvää siitä tulikin! Lisäbonuksena aurinko paistoi, tuuli tyyntyi, ja juuri poikasia saaneet lokit tekivät meille sopuisasti tilaa lämpimällä kalliolla.

Kun aikoinaan muutimme Raahen, kuulimme ihmisten puhuvan ristiinnaulitusta siias-
ta. Näimme sitten, miten sitä tehdään, ja siitä lähti loimuttaminen meillä, kertovat Inkku ja Hessu Rantanen.

Sirpalesaareissa jokaisella venekunnalla oli mukanaan suolaamaton lohifilee. Aivan ensimmäiseksi Hessu näytti meille, miten kala saadaan loimutuslautaan kiinni. Laudat olivat valmiina, mutta jokainen veisti puunaulansa itse.

Vuolkaa päästä sellainen terävä kolmio – ei tasaista kärkeä kuten kynässä, Hessu neuvoi.

Lohifileet asetettiin laudoille nahkapuoli alaspäin. Teimme puukonkärjellä muutamia reikiä lohien ja laudan läpi, ja nakutimme sitten näistä koloista puutikut syvemmälle lauttaan kiinni.

Metallinaulat eivät käy, koska ne johtaisivat kuumaa, ja kala kypsyisi nopeammin niiden ympäriltä, Hessu neuvoi.

Nuotio loimuttaa lempeän maun

Lehtipuuta (erityisesti leppää) pidetään yleisesti parhaana puuna niin loimutuslaudaksi kuin nuotioonkin. Vahvoja koulukuntaeroja on sen sijaan siitä, suolataanko kalaa jo ennen kypsentämistä vai vasta loimutusvaiheessa.

Eihän se Lapin jätkäkään suolattuna sitä lohta purosta saa, totesi Hessu ja opetti meidät lisäämään suolaa vasta loimuttaessa. Hessu kertoi, että näin kala pysyy myös kauniin punaisena eikä harmaannu.

Kun lohien pinta alkoi vähän kuivahtaa, mutta ei ollut vielä sulkeutunut kokonaan, sitä valettiin ensimmäisen kerran suolavedellä. Sekoitussuhteena oli kourallinen merisuolaa litraan vettä. Valelu toistettiin muutamana kerran kypsennyksen kuluessa, kun pinta uhkasi kuivua.

Sopiva paistoetäisyys on sellainen, että pystyy pitämään kättään 10 – 15 sekuntia sillä kohdalla, Hessu opasti.

Lautoja pitää myös välillä käänellä, sillä ohut pyrstöpää paistuu paljon nopeammin kuin fileen paksumpi ja leveämpi osa.

Hyvää!
Ihanaa!

Mestari totesi fileet kypsiksi yksi toisensa jälkeen, ja silppusi kalan päälle tuhdisti tuoretta tilliä. Osa nautti kalansa sellaisenaan; osa leivän, vihreän salaatin tai punajuurisa-

laatin kera. Kaikkialta kuului tyytyväistä hyrinää. Joku ennätti jo lainata Hessulta loimutuslaudatkin, jotta voi yllättää kylään tulossa olevat ystävät loimulohella.

Nuotion hiilloksessa olisi ollut hyvä kypsentää vaikkapa banaania jälkiruuaksi, mutta lisäsimme sen sijaan puita, jotta nuoriso sai paistaa myös makkaraa.

Alkukesän valoisa yö ja nuotion loimu pitivät meitä tiukasti pauloissaan, kunnes oli pakko suunnata viimeiselle lautalle ja nukkumaan. Totesimme, että tämä täytyy ottaa porukalla pian uusiksi!

Anne ja Steffi Sjöholm

